

İnsan ömrü yollarla bağlıdır. Həyatımız uzununu daşın irili-xırdalı yollardan keçirik. Yola insanlar həmişə müqəddəs kimi baxıblar, yola and içiblər. Yoli insanın nəzərində həmişə bir sınaqçı olub. Həтта “Qardaşın necə adamdır?” soruşulanda da cavab veriblər ki, “Yol yoldaşı olmamışdır”.

Ancaq bir var tək-tək adamların getdiyi yol, bir də var bütöv xalqın, millətin keçdiyi yol.

Azərbaycanın minilləri aşan tarixində xalqımız çox yollardan adlayıb. Lakin 2020-ci ilin 27 sentyabrından başlayaraq 44 gün davam etmiş Qarabağ uğrunda savaş yolu bu millətin şərəf tarixində həmişə ən ibrətli və iftixarlı bir səhifə kimi yaşayacaq.

Nəsil-nəsil azərbaycanlılar bir Vətən Kitabı kimi o yolu “oxuyacaqlar”, öyrənəcəklər, həmin yolun öyüdlərindən yaxşı vətəndaş olmağın dərsilərini alacaqlar!

Ötən əsrlərdə Qarabağımızın dünənindən gələcəkdəki soydaşlar da gərəyinca ağah olsun deyə, xeyli salnamələr qələmə alınıb. Mirzə Adıgözəl bəyin, Mirzə Camal Cavanşirin, Əhməd bəy Cavanşirin, Mirzə Yusif Qarabağının, Mir Mehdi Xəzəninin, Rzaqulu bəy Mirzə Camal oğlunun, Mirzə Rəhim Fənanin, Məhəmmədəli bəy Məxfinin, Həsən İxta Əlizadənin, Həsənəli xan Qaradağının, Məhəmməd ağa Müctəhidzadənin bu diyarın tarixi haqqında yazdığı bir başqa cür adlandıran da, onların hamısını qovuşdurma bilən bir ünvan var: “Qarabağname”.

Geridə buraxdığımız 30 illik keşməkeşli tarixin bir hikməti də bu olsun ki, keçmişdə yaxşı bilək, yaxın və uzaq dünyələrdə baş vermişləri heç zaman unutmaycaq, o “Qarabağname”ləri də dönə-dönə oxuyacaq, öyrənəcək ki, mötəbər bələdçilərin nəsihətləri bizə sabahki yanlışlıqlardan nicaat versin.

Amma 2020-ci ilin payız günlərində vaxtın yeni “Qarabağname”si yazıldı.

Başdan-ayağa hüner dastanı olan yeni “Qarabağname”!

Və çəgimiziz bu möhtəşəm “Qarabağname”sinin ilk imza atan Ali Baş Komandan, Müzəffər Prezident İlham Əliyev oldu.

Və bu yeni “Qarabağname”nin əks-sədası Azərbaycanın bütün gələcəyindən yüksələcək, yeni nəsillər bu mərdlik kitabından Vətəni məcnuncasına sevmək, Vətən yolunda canından keçməyi xoşbəxtlik sayı bilməyən dərslərini alacaq.

2020-ci ilin payızından sonrakı Azərbaycan bir başqa Azərbaycandır. Milionlarla könüldə vulkan kimi püskürən Vətən eşqi bütün azərbaycanlılara qanad verib.

Qarabağ azaddır. Dünən qırıcıların uçduğu işğal altındakı torpaqlara bu gün vətənpəş qəhrəmanlar yenidən həyat verən, düşmən cəynəyindən xilas edilmiş torpaqlarımızda inşa edilmiş hava limanına səmt götürən qurucular uçar...

...Başdan-ayağa möcüzə olan Şuşanın möcüzəli dünən-bugünün söhbəti deyil ki!

Şuşa möcüzəsi minillər öncədən, hələ buraların Şuşa olmasından çox-çox əsrlər əvvəldən başlayır.

Sanki Tanrı bu dağları, qayaları, meşələri, yamacları, bu məkanın havasını-suyunu elə binədən füsunkar bir təbiət parçası kimi yox, başlanğıcdan möcüzə kimi xalq edib.

Pənahlı xan Cavanşir də Şuşanı iqamətə seçib quruculuğa başlayanda niyyəti, sadəcə, gözəl bir başkənd yaratmaq yox, elə möcüzə şəhər qurmaq idi. Səbəbsiz deyil ki, o, təməlini qoyduğu, məhəllə-məhəllə ərsəyə gətirdiyi bu örnək şəhərin təkə hər ustasının, sənətkarının, çalılıb-oxuyarını seçib sonalamırdı, bura yüz ölücür bir biçəndən sonra gəlmirdi, həm də köklü-köməci nəsillərin seçmə adamlarını cəm edirdi ki, bu məkan, bu QALA hər cəhətdən sağlam olsun, misilsiz olsun.

Mayası o cür yığıldığından ki, yalnız bu səhərə sax olan bir saf ruh, ovqat həmişə Şuşayla oldu, ən qəddar əyyamlarda belə bu müqəddəs yurdu tərk etmədi.

Prezident İlham Əliyevin müşahidəsi və qənaətləri çox sərstədir: “İşğala bax-mayaraq, Şuşa Azərbaycan ruhunu saxlaya bildi. Şuşaya gələnlər hər insan bunu gördü. Həтта dağılım vəziyyətində, həтта işğal dövründə vandalizmə məruz qalmış şəkildə Şuşa öz ruhunu, öz qəmətinə saxlaya bildi, əyləndi, sınımdı, bizi gözəlyərdi, biz gəlməli idik və biz gəldik. Müzəffər xalq kimi gəldik. Danışıqlar yolu ilə yox, Ermənistan tərəfindən edilə biləcək hansısa güzəşt nəticəsində yox, döyüş meydanında qan tökərək, şəhidlər verərək, fədakarlıq göstərərək gəldik, öz ərazi bütövlüyümüzü bərpa etdik və milli ləyaqətimizi bərpa etdik”.

Avqustun son günləri idi. Sağı-solu illərə davam etmiş qəsbın, talançılığın, insansızlığın yaratdığı xarabalıqların qəlbəsləndirən mənərələri ilə dolu haphamar, rahat, geniş və bir neçə ay içərisində necə salındığı heyret doğuran yolla irəliləyirdik. Şuşaya doğru gedirdik.

Ara-sıra elə həmin sağda-soldakı viranliklərdə bomboş səhradakı həyatla dolu bir yaşıl vahə, torpağı cadar-cadar olmuş yalın düzəndə pardaqlanmış gül kolu kimi tək-tək tikillər gözə dəyirdi. İşğalın tar-mar etdiyi, dağıtmağı, xarabazara çevirməyi auzmış kimi, gələcəkdə də bərpasının mümkün olması üçün minalarla doldurduğu ərazilərə insan gəlib, yerin sahibi gəlib, dirçəltməyə, sönmüş həyatı oyatmağa gəlib.

Alnına möcüzəlilik yazılmış Şuşanın, Qarabağın bu gün yaşadığı da, əslində, ayrı bir möcüzədir. İşğalın bitməsindən, əsir torpaqlarımız azad etməyimizdən nə keçir ki! Heç on ayı taməm deyil. Lakin bunca qısa müddətdə hər qarışında gizlədilmiş öüm saçan minaları təmizləmək, yaralı

ərazilərdə Zəfər yolunu salmaq, ən münasib tələblərə cavab verən hava limanını tikib başa çatdırmaq, mehmanxanalar, inzibati binalar inşa etmək, üç on ilə siğan uzun və məsəqətli vaxt boyunca nəfəsi tincixmiş yerlərə həyat işığı saçmaq da gerçəkən bir möcüzədir.

2021-ci ilin 29 avqustunda həyatı boyu daş üstünə daş qoymaları danışını daş üstündə qoymaqları viranliklər arasından şüşə kimi rəvan yolla gedə-gədə onu da düşünürəm ki, biz bu gün bu yoldan belə asudəliklə keçək, dəqiqələr ərzində kilometrə qət edərək Şuşaya yetişək deyə, aylar öncə cəsür əsgərimiz top-mərmə atəşləri, güllə yağışı altında qan tökə-tökə bu yolları ölümlə göz-göze, addım-addım irəliləyirmiş.

Rafael Hüseynov: Şuşa fəthi

Şeir-sənət beşiyi, musiqi ocağı olan Şuşa şəhəri bu qədim tarixi məkana üz tutanların qəlbində heyretəməz duyğular oyadır. Öz əzəməti, tarixiliyi, möhtəşəmliyi ilə keçmişimizlə bu günümüz arasında körpü yaradan qala-şəhərdə Azərbaycan poeziyasının görkəmli simalarından olan Molla Pənah Vaqifin məqərəsini öndüdə keçirilən poeziya günləri dirçələnlə, yeni həyatı başlayan müasir Şuşanın, eləcə də ölkəmizin həyatında tarixi hadisəyə çevrildi. Həmin tədbirin iştirakçısı akademik, Milli Məclisin deputatı Rafael Hüseynovun məxsusi olaraq AZƏRTAC üçün yazdığı “Şuşa fəthi” sərliövəhli publisistik yazısını təqdim edirik.

Ey bu gün və bütün səbahlarda bu yollardan elə bizim kimi beləcə rahat adlayacaq yolcu! Sənin bu yollardan keçməyinçün cavan canlarını qurban vərənləri heç zaman unutmama, onlara borclu olduğuna heç zaman yaddan çıxarma!

Bundan sonra ömür boyu bu yollardan keçdikcə, bu yolu açanlara (“yolu açmaq” deyiminin bütün mənalarını!) rəhmət və məhəbbət dilindən və ürəyindən əskik olmasın!

...Çox yox, lap bir il əvvəl hələ xoşbəxt günlərimiz qarşıda idi, həttə xəyal olaraq da bunca yaxınlarda təsəvvür edilmirdi. Bir neçə il qabaq yenə haçansa günlərin birində Şuşaya qaıyacağıyımız ümidi ilə, bu niyyəti insanlarımızın içərisində daim diri, kökdə saxlamaq məqsədilə Azərbaycan radiusunda növbəti verilişimi hazırlayırdım və 1982-ci ilin qışında Vaqif məqərəsini açılışı ilə bağlı yazıların, sənədlərin, qəzetləri qaldırırdım.

O tədbirin başdan-sona səss yazısını tapdım, həmin lenti lap axıracan dınlədim və heç vaxt əfrə getməmiş bu lentin bitəcəyindəki bir məqam diqqətimi çox çəkdi.

1982-ci ilin 14 yanvarı. O qarlı-saqal gündə çoxqun çıxış edir, şerlər oxunur və nəhayət, Vaqif bayramının hələddikə anı, məqərənin açılış lentinin kəsilmə məqamı yetişir. Ağsaqlar ədiblər – Mirzə İbrahimov, Süleyman Rüstəm Azərbaycanın rəhbəri Heydər Əliyevə müraciət edirlər ki, buyurun, lenti siz kəsin. Heydər Əliyev intına edir: “Yox, siz şərsiniz, yazıçısınız. Vaqifin davamçıları-sınız, siz kəsənliz məsləhətlir”.

Mirzə müəllimləg il çəkirlər ki, yox, bu, sizin haqqınızdır, bu mərasim baş tutubsa, bu əbidə ucalıbsa, ilk növbədə, sizin xidmətinizdir.

Heydər Əliyev yena tək edir ki, yox, daha yaxşısı lenti sizin kəsdiyinizdir, lap çox istəyirsinizsə, mən də lentin bir tərəfindən yapışaram.

Yəne yazıçılar inad edirlər və əlbəttə ki, bu inadlarında haqlı idilər.

Axi, təvəzö ilə özünlün sadəcə açılış lentinin bir qırağından yapışmağı mümkün sayan Heydər Əliyevin nüfuzu, iradəsi, Kreml səviyyəsində gücü, sözükdəqərlili olmasaydı, heç o əbidənin ucaldılməsi baş tutardı mı?

Axi, Şuşada Vaqifin məzarının varlığı da, onun mədəniyyət, dövlətçilik tariximizdəki yüksək yeri də Heydər Əliyevin Azərbaycan hakimiyyətinə gəlişinə qədər hər kəsə, o sıradan Azərbaycana rəhbərlik edənlərə də bellı idi. Ola bilirsən, hətta hansılarınnsa ürəyindən nələrisə etmək də keçirmiş. Ancaq edə bilməmişdilər və onları qına-mağın da yeri yoxdur.

Erməni əl altından işini görürdü, Moskva səviyyəsində ən müxtəlif məkrli vasitələrlə müqavimətinə də göstərirdi.

Şuşada erməni müharibə qəhrəmanı Nelson Stepanyana, səvət naziri İvan Tevosyana, 26 Bakı komissarlarından olmuş Baqdasar Avakyanı, Aram Kostandyanı əbdə qoymaq mümkün olurdu, amma Natəvana, Cəbbar Qaryaqdı oğluna, Üzeyir bəyə, Bülbülə, digər şuşalı görkəmli tarixi şəxsiyyətlərimizə yox.

Və ifrat təvəzö ilə mədəniyyət xadimlərini irəli buraxaraq sadəcə lentin bir kənarından yapışmağı özü üçün yetərli bilən unudulmaz Heydər Əliyev, əslində, bütün böyük azərbaycançı, vətənci əməllərinin təməlcisi, qoruyucusu, gerçəklaşmasının səbəbkarı idi və arxada onillər qalandan sonra bütün bunların hansı gərgin mübarizələr nəticəsində həyata keçdiyi bellı olur.

Vaqif heykəle çevirilərk Şuşaya qayıtmağın intizarını çox çəkmişdi.

Hələ 1936-cı ildə Azərbaycan Xalq Komissarları Soveti Vaqifin qırımqı qranitdən əbidesinin hazırlanması haqda qərar qəbul etmiş, Cəlal Qaryaqdının təzələdəcəyi və pyedestali

ilə birlikdə hündürlüyü 18 metr olacaq bu heykəl üçün bütüdə də dəqiqliyi ilə müəyyənləşdirilmiş (ümumilikdə 188.520 rubl), onun 7 hektarlıq ərazidə yeni salınacaq Vaqif adına Mərkəzi şəhər parkında yerləşdirilməsi haqda rəsmi qərar qəbul edilmişdi. Nəzərdə tutulurdu ki, bütün bu işlər 1944-cü ildə başa çatdırılıns.

Lakin araya müharibə girir (müharibələr zavallı Vaqifin tələyində həmişə bəd ləpərinə qoyub) və layihənin gerçəkləşdirilməsi təxirə salınır.

Əldən qalan əlli il qalar deyiblər. Elə, təxminən atalar deyənlər kimi alınır. 1967–1968-ci illərdə, Molla Pənahın 250 illiyinin tənənlə ilə keçirildiyi və xeyli də əhəmiyyətli işlər görülen ərafədə Vaqifin Şuşadakı əbidesi məsələsi yenidən

Bütün başqa deyimləri kimi, bu sözlərinin də mütəlq həqiqətinə özümlüdünlülərə də, düşmənlə də, bütün dünyaya da sübut etdi.

Di gedin çala-çala!.. Məşhur müxəmməslərindən birində Molla Pənah qüssəylə şikayətlənirdi:

*Qəm altından bıkəs-ü
biçərə gördüm Vaqifi,
Bağrı olmuş sərbəsər
sədpərə gördüm Vaqifi,
Gecə-gündüz müntəzır
didərə gördüm Vaqifi
Görməyə didarını
hər dəm çəkər çox intizar,
Gözlərin dikmiş, baxar
yollara gördüm Vaqifi.*

Nəhayət ki, gözələməkdən gözünün kökü saralmış Vaqifin intizarına son qoyuldu və o, qayıtdı.

Molla Pənah Vaqif Şuşaya ilk gəlişində Saatlı məhəlləsində yerləşmişdi və orada indiyəqən qalan Saatlı məscidinin yanında bir məktəb açmışdı.

Görünür, bu da rəməzliymi və Vaqif Şuşaya qəddam basandan sonra burada onun şəxsiyyəti və açdığı məktəblə ayrı bir saat işləməyə başlamışdı.

Şuşa da, Qarabağ da, Azərbaycan da yeni bir zaman zolağına daxil olurdu və Vaqif qələmi ilə, sözü ilə, təfəkkürü ilə yeni zamanı gətirənlər, Vaxt saatını idarə edənlərən idi.

Və indi, yeni minilliyin iyirminci illərinin başlanğıcından etibarən yenə Şuşada tamam başqa saat işləməyə başlayır.

Sanki 30 ilə yaxın idi ki, bu yerlərdə zaman donmuşdu, vaxt saatının əqrəblərindən daş asılmışdı və bir vaxtlar hər oxuyanın qazana biləcəyi biliklərə malik Molla Pənah Vaqif zaman saatını yeni səmtə doğru necə yönəltmişdisə, indi də həmin işi Prezident İlham Əliyev görür!

Hər dövlət başçısının, hər sərkərdənin qatmasının çətinləndir-gətin olduğu misilsiz zəfər qazandı, düşmən tapdağı altındakı torpaqlarımız xilas etmiş Qalib Prezident İlham Əliyev də yeni zamanın saatını özü qurmağa başladı.

Bəlkə elə həmin səbəbdəndir ki, Şuşadakı quruculuğun ilk ən parlaq səhifələrindən biri olaraq buradakı Vaqif məqərəsini dirçəltməyi, ona yeni həyat verməyi vacib saydı.

2021-ci ilin 30 avqustunda Şuşada, Vaqif məqərəsini öndüdə əyləşənlərin hamısı bəxtiyar idi.

Azad Şuşada, yenidən əzəli möhtəşəmliyi ilə bərpa edilmiş Vaqif türbəsi öndüdə, bızsız qaldığı, uzun hərəslərdən sonra özümlüdə qayıtmış bu yerlərdə olmağı kim səadət saymaq?!

Ancaq o adamların içərisində bir nəfər hamıdan xoşbəxt idi.

Prezident İlham Əliyev! Bir dövlət başçısı, millət öndəri üçün xalqına qürur bağışlamaqdan, onun vıqarını sınımaqdan xilas etməkdən, həmvətənlərini ləyaqətini hizf etməkdən üstün şərəf ola bilməz!

Qarabağ savasında qazandığı qələbə ilə, bu müharibədəki uğurun ən parlaq rəmzi olan Şuşa fəthi, xeyanətlə təslim edilmiş şəhərin dəyanətli geri alınması ilə Prezident İlham Əliyev millətimizə gözə dik baxa biləcək, məğrur olmaq, məğlub deyil, müzəffər adlanmaq məsələyünü bağışladı.

Həm də Azərbaycan Respublikasının vətəndaşlarına yox, dünyanın hər guşəsindəki hər bir azərbaycanlıya! Unudulmaz Heydər Əliyev “Mən azərbaycanlı olmağımla fəxr edirəm” söyləmişdi.

Prezident İlham Əliyev Azərbaycan insanının içərisindəki sınıqlıq kölgəsini dağıtdı, Azərbaycan insanının üstündən “məcburi köçkün” damğasını silədi və vətəndaşına tam ərəq açılışı və qürurla azərbaycanlı olması ilə gerçəkəndən iftixar duymaq haqqını nəşib etdi.

Bir dövlət rəhbəri üçün bir ömür içərisində qazanıla biləcək bundan artıq mükafat və bəxtiyarlıq ola bilməz!

Əlbəttə ki, Vaqif türbəsinin ətrafına xoşbəxt azərbaycanlıların topladığı həmin anlarda onların arasında ən məsud olan məhz bu səbəbdən elə Prezident İlham Əliyev idi!

Tarix boyu qılınç və qələm, silah və söz bir-birylə döyüşüb də, hərdən vəhdətdə olub da.

44 günlük Vətən müharibəsində Prezident və Ali Baş Komandan İlham Əliyev qılınç və qələmin birgə olanda hansı yenilməz qüdrətə çevrildiyini ələmə aşkar etdi!

Böyük zəfərə doğru Prezident İlham Əliyev illərəcə yolu gəlmədi. Həmin əziz günü gətirmək üçün bir anı belə fövta vermədən, usandımadan möhkəm bünövrələr yaratmışdı.

Şuşa küçələrində onun böyüdülmüş rəsmlərini görəndə sevindirən ki, məram cəyanatandır, demək, çox keçməyəcəkdir ki, hansısa artıq uçulub getmiş, hansının-sa yalnız divarları qalmış, hansısa əz, ya çox zədələnmiş tikillər elə bu şəkillərdəki sayaq bərpa ediləcək, canlanacaq, qoyunu insanın qaynarlığı və sevgisi ilə dolacaq.

Bu evlərdə, bu məhəllələrdə yenə insanlar sevişəcək, yenə toylar olacaq, yenə körpələr doğulacaq.

Vaqif üç əsr öncə gözəl Şuşaya qonaq gələnləri salamlayır, “xos gəldin” deyirdi:

*Bu şəhərə ki, təşrif-i bəqalər gətiribsan,
Sən xoş gəlibən və səfərlər gətiribsan!*

2021-in son üç avqust günündə Şuşaya gəliş sadəcə səfər, təşrif gətirmək deyildi. Bu, müqəddəs bir ziyarət idi.

Gözünün nurunu qeyb etmiş insanın təzədən hər şeyi bütün aydınlığı ilə görə bilməsi hansı səadətdirsə, yenidən Şuşaya qovuşmaq, Cıdır düzündü gəzmək, bu dağların şəfəli havasını udmaq, İsa bulağının diş sızdıdan suyunu içmək də eyni bəxtiyarlıqdır.

Azərbaycanın son Qarabağ savasında qələbəsindən, şanlı ordumuzun torpaqlarımız düşmən işğalından azad etməsindən aylar keçsə də, zəfərimizin sevinci də, zəfərli yolumuz da, əziz Qarabağa yeni qayıdışlarımız da davam edir.

Azərbaycanın böyük dəstə elm, ədəbiyyat, mədəniyyət xadiminin gözəl Şuşaya Vaqif poeziya günlərini bayram etməklə gəliş qələbəmizin və zəfər yolumuzun daha bir davamı, Qarabağa daha bir möhtəşəm qayıdışımızdır ki, var.

Qarabağ zəfərlərimizin ilk müjdəçisi Prezident İlham Əliyev avqustun 30-da Vaqif poeziya günlərini açarkən 1982-ci il, unudulmaz Heydər Əliyevin iştirakı ilə Molla Pənah məqərəsini açılışının edildiyi şəxtali, amma indiki avqust günləri kimi hərərətli dəmləri xatırlayaraq rəqəmlərin heyrəli cazibəsinə diqqət yönəldi. Söylədi ki, o vaxt Vaqif türbəsinə açarkən Ulu Öndər Heydər Əliyevin 59 yaşı vardı, indi erməni qəsbkarlarının cəynəyindən xilas edilərk əvvəlki gözəlliyi ilə bərpa edilmiş Vaqif məqərəsini yenidən açılışını keçirərkən, azad Şuşada Vaqif poeziya günlərini təzədən başlayarkən, mənim də 59 yaşım var.

Cənb Prezidentin bu duyğulu sözləri mənim yadıma xeyli rəmzi olan başqa “59”ları saldı.

1996-cı ilin oktyabrında qədim Naxçıvan torpağında idik.

59 il ömür sürmüş dəhi Cavidin ata-baba yurdunda təntənə ilə xatirəsi anılırdı, böyük Heydər Əliyev Cavid məqərəsini açdı.

Həmin mərasimdə mən də çıxış etdim və söylədim ki, Cavid 1937-ci ilin 4 iyun gecəsində həbs edildi və doğmalarından o ayrılan oldu. İndi üstündə də 59 il keçirən Cavid bu məqərədə ailəsi ilə, əzizlərlə yenidən qovuşur, vəfalı ömür yoldaşı Mişkinə xanımla, səvəli oğlu Örtöğrolla təzədən eyni tavan, eyni qübbə altında görüşür.

Heydər Əliyevin ictimai vicdanımız qarşısında ən müstəsna xidmətlərindən olan Cavid qayıdışının, ölməz üstadın millətinə, Vətəninə dönüşünün zirvəsi sayılısı bu məqərə mənim nəzərimdə sadəcə bir türbə, yalnız bir məmarlıq əbidesi deyil, daha əvvəl burada, Naxçıvan torpağında ucalan ən uca sərhəd dirəyimizdir.

Eyni duyğuları mən gözəl Şuşada, Vaqif məqərəsini bərpadan sonrakı yeni açılış təntənəsində, Vaqif şeir günlərinin başlanğıcında da yaşadı m.

Bu məqərə də mənim düşüncəmdə yalnız əbidə, türbə deyil, Şuşada, Qarabağ torpağında dikələn ən uca sərhəd dirəyimizdir.

Yəqin, 1982-ci ildə Vaqif türbəsinin ilk açılışında 59 yaşlı Heydər Əliyev də bu fikirdəymiş, yəqin, 2021-ci ilin avqustunda yeni ömür bağışladığı Vaqif məqərəsi qarşısında vıqurla dayanarkən 59 yaşlı Prezident İlham Əliyev də eyni düşüncədədir.

Və ən böyük arzu, ömüd və inam odur ki, zəfərimizin parlaq rəmzlərindən olan bu məqərə, Qarabağdakı bu ən uca sərhəd dirəyimiz həmişə yüksəlsin, daha heç vaxt qara buludlar Qarabağa, Şuşaya, əziz Vətənimizə yaxın düşməsin!

Azərbaycanın, Prezident İlham Əliyevin Ermənistan və erməniliklə mübarizəsi yalnız xeyrətlə şərin deyil, həm də yolu olanla yolsuzluğun şavaşıdır.

Ermənilər 30 il ərzində işğaldə saxladığıları ərazilərdə hər şeyi dağıdıblar, məhv ediblər və özlərindən sonra keçiləsi birce yolu belə qoymayıblar. Qalan axırıncı yolları, körpüləri də indi gethağətdə yerlə-yeksan etdilər.

Prezident İlham Əliyev isə Qarabağdakı quruculuğun sifətsini təzə yil salmağa etdi.

Yolsuzluğun axırı həmişə uçurumdur. Yul sahibinin, yul quranın qisməti isə zirvələrdir. Prezident İlham Əliyevin Azərbaycanın Dirçəliş bayramına birce gün qalmış Qarabağda təməlini qoyduğu ilk yol da Füzulidən Şuşaya uzanır.

Düzəndən Zirvəyə!

Hələ nə qədər yollar salınacaq, hələ Qarabağda insanlarda məmnun heyranlıq doğuran nə qədər quruculuqlar olacaq!

Bütün varlığıyla qurucu olan Prezident İlham Əliyevin bundan sonra keçəcəyi yollar da, millətin köksünü qürurla dolduracaq böyük əməlləri də çox olacaq.

Ancaq bu yolların, böyük əməllərin zirvəsində həmişə Şuşa zəfərinə aparar yol, elə Qarabağın hər qarışının rəmzi sayılan Şuşanın fəthi dayanacaq.

Bu elə yuxarı zirvədir ki, tarixin bütün gələcəklərindən görünəcək, həmişə minnətdar insanlarımızı vıqur gətirəcək və daim ərəklərdə Şuşa Fatehi İlham Əliyevə məhəbbətlər, ehtiramlar oyada-caq!